

ἢμπορεῖ νὰ τὸ ἀποδείξῃ καὶ ὁ κατηγορούμενος τὸ ἀρνεῖται, νὰ κάμνῃ ὄρκον ὁ κατηγορούμενος πὼς δὲν ἔλαβε καὶ νὰ ἐλευθεροῦται, καὶ ἀκολούθως νὰ παιδεύεται ὡς συκοφάντης μὲ τὰς ὁμοίας ποινὰς ἐκεῖνος ὁποῦ ψευδῶς τὸν ἐκατηγόρησε ...».

522

1765-1775. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκιάθος.

Β. Καραβίδας, «Οκτώ ανέκδοτα σκιαθίτικα έγγραφα 1765-1775», *Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιον* 44 (2003), σ. 197-204, αρ. 1-8.

523

1765-1815. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος.

Δ. Πασχάλης, «Ἡ ἐν Ἀποικίῳ τῆς Ἀνδρου γυναικεία μονὴ τῆς Ἀγίας Μαρίνης», *ΕΕΒΣ* 11 (1935), σ. 29-47.

524

1765-1817. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο, αποφάσεις εκκλησιαστικού δικαστηρίου. Μακρυράχη (Μαγνησία).

Γ. Κορδάτος, *Ιστορία τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ Ἀγιάς ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια ὡς τὰ σήμερα*, Ἀθήνα 1960, σ. 222-223, 274-275, 359, 433-434.

524α

1766. Πιστοποιητικό – Βεβαίωση. Θεσσαλονίκη.

Σ. Λάμπρος, «Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ βενετικὸν προξενεῖον καὶ τὸ μετὰ τῆς Μακεδονίας ἐμπόριον τῶν Βενετῶν», *Νέος Ἑλληνομνήμων* 8/2 (1911), σ. 218-219.

525

1766-1785. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σίφνος.

Σ. Συμεωνίδης, «Ἱστορικὲς μαρτυρίες περὶ Σίφνου ἀπὸ κώδικες τῆς Ἱ. Μ. Ταξιάρχου Μιχαὴλ Σερίφου», *Σιφνιακὰ* 14 (2006), σ. 124-129, 132.

525α

1766-1792. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Δέλβινο, Ιωάννινα (Ἡπειρος).